

5. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като противопоставил „декоративно оформление“, от една страна, и „анализиране“, от друга страна, и по този начин не отглед обстоятелството, че марките трябва да се преценяват с оглед на създаването от тях цялостно впечатление.

6. Вследствие на съвкупността от тези грешки при прилагане на правото Общият съд приел, че заявената марка няма отличителен характер, макар при правилно прилагане на член 7, параграф 1, буква б) от Регламента относно марката на Общността да трябвало да се признае наличието на такъв характер.

II. Незачитане на правото на жалбоподателя да бъде изслушан

7. Общият съд нарушил правото на жалбоподателя да бъде изслушан, тъй като в решението си не взел предвид голяма част от доводите му.

III. Нарушение на член 73, първо изречение от Регламента относно марката на Общността (задължение за мотивиране)

8. Общият съд основавал решението си на констатацията, че не била доказана ясно изразената индивидуалност на формата, от която се състои марката, макар съгласно принципа за служебно дирене на обективната истина СХВП да трябвало да опровергае наличието на индивидуалност на формата посредством представяне на познати на пазара сходни форми. Очевидно Общият съд не желаел да разгледа довода на жалбоподателя и по този начин не изпълнил задължението си за мотивиране.

9. Общият съд не изпълнил задължението си за излагане на пълни мотиви в решението си, тъй като не разгледал част от доводите на жалбоподателя и не споменал или обосновал това обстоятелство в решението си.

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden на 7 март 2011 г. — Staatssecretaris van Financiën/U. Notermans-Boddenberg

(Дело C-114/11)

(2011/C 152/22)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Staatssecretaris van Financiën

Отговорник: U. Notermans-Boddenberg

Преюдициални въпроси

Предвид разпоредбата на член 39 ЕО (понастоящем член 45 ДФЕС) или на член 18 ЕО (понастоящем член 21 ДФЕС) урежда ли се от общностното право случаят, при който държава членка подлага на данъчно облагане лице с местоживеене в тази държава членка, тъй като това лице пуска в употреба по пътната мрежа на нейната територия собствения си лек автомобил, при положение че този автомобил

— е регистриран в друга държава членка,

— част е от движимото имущество, което това лице взема със себе си, когато се премества да живее от тази друга държава членка в първата държава членка, като запазва гражданството на другата държава членка и

— продължава да се ползва от това лице по същия начин, както и преди то да се премести да живее в другата държава членка, т.е. за частни цели и за пътувания до мястото му на работа в държавата членка, в която е живяло първоначално?

Преюдициално запитване, отправено от Sąd Apelacyjny w Warszawie (Република Полша) на 2 март 2011 г. — Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe/Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

(Дело C-115/11)

(2011/C 152/23)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Страни в главното производство

Жалбоподател: Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe

Отговорник: Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

Преюдициални въпроси

1. Обстоятелството, че член 14, параграф 2, първо изречение от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността⁽¹⁾, се прилага по отношение на „лице, което е обичайно заето на работа на територията на две или повече държави членки“ — като в буква б) от същата разпоредба допълнително се пояснява, че това е различно от посоченото в буква а) лице — означава ли, ако лицето в конкретния случай е заето по трудово правоотношение при (един единствен) работодател,